

En el PRIMER DE MAIG del 1957

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

BARCELONA

ABRIL del 1957

Nº 182

Preu : 1 pta.

CRIDA DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA A LA CLASSE OBRERA, ALS TREBALLADORS I A TOT EL POBLE CATALA

El Partit Socialista Unificat de Catalunya s'adreça en aquest Primer de Maig a la classe obrera, als treballadors, a tot el poble català.

En celebrar enguany el Primer de Maig, diada de festa i de combat dels treballadors de tot el món, els treballadors catalans compten amb un important balanç de lluites per llurs reivindicacions i contra el franquisme.

En el balanç d'aquestes lluites figura la grandiosa mobilització de gener, veritable manifestació de solidaritat catalana, autèntic plebiscit popular contra la dictadura i per la llibertat.

Les manifestacions de Barcelona, Madrid i altres ciutats a l'entorn del boicot dels transports urbans, proven la força ascendent del moviment d'oposició.

Franco ha constituït un nou Ministeri amb l'intent de frenar l'oposició i d'establir el seu poder. Més la crisi política actual no és de ministres sinó de règim i no hi ha altra solució que posar fi a la dictadura i restablir la llibertat.

La composició del nou Ministeri mostra que Falange i el règim s'han aïllat i afeblit encara més. És un Ministeri més estret, més personal, més exclusiu de la camarilla de nou vinguts enriquits a les mamelles del règim. La substitució d'algunes personalitats catòliques, monàrquiques i de l'exèrcit és l'expressió d'una agudització de les contradiccions en els propis medis del règim, fortament colpejat per l'ascens de l'oposició popular i nacional.

Nomenant a Gual i Villalbí, Franco tracta d'afermar el sosteniment dels sectors de la burgesia catalana que, somoguts per les contradiccions i temerosos del moviment popular, es mostren vacil·lants entre lligar-se més amb el franquisme o sumar-se al camp de l'oposició.

Aquests sectors, tradicionalment representats per la Lliga Regionalista de Catalunya, tenen una gran responsabilitat en el fet que el règim perllongui la seva existència amb greu dany per al poble de tot Espanya i posant en perill les possibilitats d'una transició pacífica.

Durant els onze dies d'unànime mobilització del poble barceloní, els elements més destacats dels citats sectors de la burgesia

catalana podien haver fet sentir a Franco que era arribada l'hora de deixar el Poder.

Així podien contribuir a la transició pacífica cap a un règim de llibertat. Aquesta possibilitat existeix i, en analitzar la situació creada per les grans manifestacions de Barcelona i Madrid, el Partit Comunista d'Espanya la concretava, dient: «En l'estat actual de la crisi, una de les fórmules de transició que podria tenir el recolzament i la comprensió dels més amplis sectors del país, el nostre Partit inclusivament, seria un govern compost per elements liberals de diversos matisos, que donés una àmplia i efectiva amnistia política, que iniciés el restabliment de les llibertats públiques sense discriminació i que es preocupés pel millorament efectiu de les condicions de vida del poble».

L'interès de la classe obrera i del poble de Catalunya exigeix la desaparició de la dictadura i la transició pacífica a la democràcia. Per això una fórmula com la que proposa el Partit Comunista d'Espanya tindria també el recolzament del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els esmentats sectors de la gran burgesia catalana podrien contribuir decisivament, junt amb els liberals de tot Espanya, a una tal transició. Però en lloc de marxar per aquest camí, no han volgut fer cap gest favorable durant el moviment popular de Barcelona, preferint mercadejar amb Franco les condicions de llur recolzament i confiant que Gual i Villalbí faci allò que esperen d'ell.

La rèplica de Franco i de Planell als plantejaments fets per Gual i Villalbí amb el discurs pronunciat en el Foment del Treball els haurien de demostrar com són vanes llurs esperances de poder sobre el capitalisme burocràtic, més fortament representat en l'actual Ministeri que no pas en l'anterior.

Si això els ensenya profitosament i a temps, els vells dirigents de la Lliga encara poden jugar un paper positiu en el moviment antifranquista. En altre cas, el moviment seguirà igualment el seu ritme ascendent i ells es trobaran, com els ha ocorregut en altres ocasions, més desprestigiats davant de les masses populars del nostre poble i de les forces liberals espanyoles.

PREPAREM UNA JORNADA NACIONAL DE RECONCILIACIO I SOLIDARITAT CATALANA CONTRA LA DICTADURA I PER LA LLIBERTAT

Obreres i obrers, treballadors de Catalunya:

La poderosa manifestació de Barcelona del passat mes de gener ha elevat considerablement la confiança i la voluntat d'acció de les masses treballadores i populars d'arreu de Catalunya. Les manifestacions de Madrid, Sevilla, Valladolid i altres ciutats proven que les mateixes confiança i voluntat d'acció mobilitzen les masses populars de tot Espanya.

Així s'han creat condicions favorables per a noves manifestacions polítiques que s'estenguin a indrets diversos de Catalunya i que, convergint amb altres d'arreu d'Espanya, acabin venent les últimes resistències de la camarilla franquista. Això és el que senten i reclamen cada cop més conscientment les masses treballadores i populars, cobeïoses d'acabar amb el franquisme.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya crida la classe obrera i els treballadors a fer d'aquest Primer de Maig un punt de partida per a la preparació d'una gran jornada nacional contra la dictadura i per la llibertat, que tingui lloc al mateix temps en diversos ciutats i pobles de Catalunya.

El P.S.U. considera que el mateix esperit anima les altres forces catalanes d'oposició. El boicot dels transports urbans, el passat mes de gener, ha mostrat a totes les forces polítiques catalanes la importància de coincidir en la pràctica tot i no existir cap coalició formal ni haver-nos posat prèviament d'acord. La mateixa coincidència, amb acords previs o sense, també es

pot produir en la preparació i realització de la gran jornada nacional per la llibertat, que està en l'esperit i en l'afany de tots.

La participació de totes les forces d'oposició, d'esquerra i de dreta, de totes les classes i capes socials del nostre poble, donarà a aqueixa jornada el seu caràcter de veritable manifestació pacífica de solidaritat catalana i reconciliació nacional.

Al costat de la classe obrera i dels treballadors han de tenir un lloc els estudiants barcelonins que tan magníficament s'oposen a l'atropellament del fur universitari i que tan brillantment participen a totes les accions populars contra la tirania i per la llibertat.

Hi han de participar les masses pageses afeixugades d'impostos creixents, irritades contra la intervenció de llurs productes pels organismes monopolistes del règim.

S'hi han de trobar els intel·lectuals en punya contra la censura i l'obscurantisme, àvids de rompre les traves que el franquisme oposa al desenrotllament de la cultura autòctona i a llur voluntat de relacionar-se lliurement amb les cultures de tots els pobles del món.

També hi han de figurar les capes menestrals i de la burgesia industrial i comercial no monopolista, amenaçades d'arruïment pels impostos i per tota la política franquista.

Tots els patriotes, tots els partidaris de la reconciliació nacional i de la concòrdia cívica han de tenir un lloc en les grans manifestacions pacífiques en perspectiva.

PER UN SALARI MINIM VITAL AMB ESCALA MOBIL PEL DRET DE VAGA I PER LA DEMOCRATITZACIO DELS SINDICATS

Obreres i obrers, treballadors de Catalunya:

La lluita de la classe obrera i dels treballadors pel millorament de llurs condicions de vida és el principal ressort de l'acció general de tot el poble.

L'experiència demostra que aquest millorament depèn essencialment de la lluita per l'establiment d'un salari mínim vital amb escala mòbil. Sense l'escala mòbil, la puja dels preus anul·la de seguida i deixa endarrera els augment simples dels salaris.

El passat mes de novembre, la lluita dels treballadors de tot

Espanya va obligar el govern a acordar per decret un augment de salaris que la majoria dels treballadors va jutjar insuficient. I malgrat aquesta insuficiència, el Govern franquista, autoritzant i derrotant nous i superiors augment dels preus dels productes bàsics i dels serveis públics ha desfermat una nova onada d'enranyament, que ha reduït a no res, o a condicions pitjors que abans, el mince avantatge que l'augment de salaris representà inicialment.

El III Congrés de Treballadors va proposar en 1955 un salari

mínim vital de 75 pessetes per jornada de 8 hores, que segons distints organismes sindicals hauria d'ésser ja de 90 pessetes diàries. Els salaris actuals estan ben lluny dels demanats per l'esmentat Congrés que, a més, plantejava també l'aplicació de l'escala mòbil.

Salari mínim vital vol dir que, a partir d'ell, s'ha d'escalonar l'augment dels salaris de tots els treballadors segons llurs especialitats i categories. Escala mòbil significa que cada vegada que els preus pugen fins a un punt determinat, tots els salaris s'han de tornar a augmentar obligatòriament i automàtica.

En les actuals condicions de crisi i quan el Govern ha acordat als patrons el dret d'acomiadar els obrers, és de la més gran importància la lluita per un subsidi substancial als treballadors en atur forçós. També és més obligat de lluitar per igual salari als que fan un mateix treball, siguin homes, dones o nois.

Per tots aquests motius, el Partit Socialista Unificat de Catalunya crida els treballadors de totes les opinions, homes i dones, adults i joves, catalans i no catalans, a reforçar llur unitat de classe, a examinar junts les condicions concretes de llurs fàbriques i llocs de treball, de llurs rams d'indústria, i a desenrotllar l'acció per les reivindicacions econòmiques i, en primer lloc:

Per un salari mínim vital per jornada de vuit hores i amb escala mòbil, per igual salari a treball igual, per un subsidi d'atur forçós.

D'altra banda, les disposicions del Govern franquista autoritzant els patrons a acomiadar els treballadors i deixant als sindicats que discuteixin amb els patrons l'obtenció de salaris superiors al mínim inicial, plantegen a la classe obrera i a tots els treballadors la necessitat de lluitar encara amb més força per l'anul·lació de la llei d'acomiadament, pel dret de vaga i per la democratització dels sindicats.

Cal acabar amb la intervenció del Govern i de Falange en els sindicats i s'ha de suprimir la participació patronal. Que els patrons tinguin llibertat d'associar-se en llurs organismes econòmics i que els sindicats siguin el que han d'ésser: l'organització de classe dels treballadors.

Sols els treballadors, estretament units per llurs interessos, han de tenir el dret de decidir en llurs reunions i assemblees sindicals les reivindicacions per les quals lluitar i els mitjans a emprar. Sols els treballadors, i ningú més, han de decidir els homes i dones que volen elegir per a la direcció dels sindicats.

Els treballadors han de tenir el dret legal de recórrer a la vaga com a arma de lluita per tal d'aconseguir dels patrons les justes reivindicacions presentades.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya crida els treballadors en aquest Primer de Maig a preparar les accions necessàries per obtenir llurs reivindicacions econòmiques i, ensems, **pel dret de vaga i per la democratització dels sindicats.**

Bon nombre de funcionaris i jerarquies intermitjos dels sindicats, empenyuts per la força de les accions de masses, es risen de més en més al costat dels treballadors per a que s'apliquin les conclusions aprovades en el III Congrés. Això s'ha de tenir en compte. Els treballadors no han de menystenir el recolzament que en poden obtenir per a desenrotllar la lluita per llurs reivindicacions.

La lluita per les reivindicacions s'ha de menar emprant totes les possibilitats legals i extra-legals.

PER L'AMNISTIA, PEL MILLORAMENT DE LES CONDICIONS DE VIDA DEL POBLE, PER LA LLIBERTAT I LA DEMOCRÀCIA

Poble de Catalunya:

El règim franquista està pròxim de l'ensulciada que el farà desaparèixer. L'«amor» súbit que Franco vol manifestar ara per Catalunya nomenant ministre a Gual i Villalbí s'assembla amb el conte del llor que crida l'anyell per a que l'ajudi a sortir del pou. Gual i Villalbí pot prestar-se a la comèdia. El poble català no s'hi presta ni s'hi prestarà.

Mentre s'ha cregut fort, Franco ha mantingut sobre el poble català la més rabiosa opressió que mai hagi patit Catalunya.

A tots els mals inherents a la dominació feixista — explotació, gana i misèria, persecució i terror — s'hi ha afegit la represió del sentiment nacional, l'escarni i la prohibició de la llengua vernacle, dels nostres costums, de la nostra cultura nacional. Encara actualment, l'ensenyament del català segueix prohibit a la Universitat i en totes les escoles de Catalunya. Persisteix la interdicció d'editar revistes i periòdics en català. I continuen prohibits els nostres himne i bandera nacionals.

El nomenament d'un ministre dit «català» no pot ocultar que la formació del nou ministeri, perllongant el poder de Franco, significa la continuació de les limitacions i prohibicions, de l'opressió nacional, al mateix temps que l'explotació exacerbada de les masses treballadores, la discriminació i l'arruïnament de l'economia catalana. L'interès social i nacional del nostre poble exigeix d'unir-nos més i d'intensificar la lluita contra la dictadura franquista.

La lluita pels drets nacionals i pel restabliment de la

Un mitjà legal, la importància del qual es ve manifestant en la pràctica, és la formació de comissions obreres i de treballadors (d'empleats, funcionaris, jornalers agrícoles, segons els llocs de treball).

Aquestes comissions es poden formar legalment a l'entorn dels enllaços sindicals i dels treballadors membres del Jurat d'Empresa. Ajudant aquests en el compliment de llur missió, presentant junt amb ells la representació dels treballadors davant dels patrons i dels organismes sindicals, aquestes comissions, formades per treballadors audaciosos que comptin amb la confiança del conjunt, poden dirigir perfectament les lluites reivindicatives i seran molt eficients en la lluita per la democratització dels sindicats.

La utilització dels mitjans legals ha de servir per anar mobilitzant els treballadors d'una o varies fàbriques, per a preparar accions que abracin rams d'indústria d'una localitat, per a interressar a través mateix dels sindicats els treballadors d'altres localitats lligats pels mateixos organismes sindicals, comarcals i nacionals.

El desenrotllament de les lluites reivindicatives de la classe obrera i dels treballadors, de Barcelona i de tot Catalunya, estimularà les protestes de les altres classes i capes de la població i prepararà les condicions per a una àmplia mobilització que culminarà en una jornada nacional de tot el poble de Catalunya per la llibertat i la democràcia.

PER LA SOLIDARITAT AMB ELS PRESOS

En aquest Primer de Maig, els treballadors recordaran els companys de treball i de combat que no estan amb ells perquè es troben privats de llibertat. Més de 40 patriotes detinguts amb motiu del boicot de gener i de les accions antifranquistes a la Universitat han estat traslladats a la «Modelo» i posats a disposició dels tribunals militars. Entre els detinguts es troben homes i dones de les més diverses condicions socials: obrers, empleats, estudiants, intel·lectual, artistes, tècnics. Amb ells es troba el camarada Emilià Fàbregas, membre del Comitè Executiu del P.S.U. i altres coratjosos militants del nostre partit i d'altres formacions polítiques. Amb motiu de les accions de la Universitat nombrosos estudiants es troben sancionats, alguns, condemnats a perdre la carrera.

El poble de Barcelona no consentirà que Franco es vengui amb els detinguts i reclamarà que siguin posats en llibertat.

Els treballadors i tot el poble de Catalunya manifestaran en aquest Primer de Maig llur solidaritat amb els presos. Han d'organitzar col·lectes especials per aportar llur ajut econòmic als companys empresonats i a llurs famílies. Han de recollir signatures i realitzar altres iniciatives per a fer arribar a les autoritats de Barcelona, al Ministre de Justícia i al Ministre Gual Villalbí la demanda que siguin alliberats tots els empresonats del moviment de gener i anul·lades les sancions que pesen sobre els estudiants. I ensems, han d'exigir una amnistia general, àmplia i efectiva per a tots els empresonats, perseguits i exiliats per motius polítics i socials.

La participació en aquesta campanya d'ampli abast popular de les distintes capes de la burgesia catalana, de dignitats eclesiàstiques i funcionaris sindicals representaria una important contribució a l'objectiu i, ensems, a fer progressar la idea de retrobament i reconciliació dels catalans.

llibertats autonòmiques s'identifica amb la lluita dels treballadors i del poble de tot Espanya per millors condicions de vida, per la llibertat i la democràcia.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya crida en aquest Primer de Maig el poble català a intensificar l'oposició al règim de dictadura i a la seva política de guerra civil a l'interior i de provocació a la guerra a l'exterior. Crida el poble català a participar àmpliament i plena a la preparació de noves i grans manifestacions pacífiques pel retrobament dels catalans, per la reconciliació dels espanyols, per una política exterior de pau i neutralitat. Crida el poble català a unir-se en la lluita general per l'amnistia, pel millorament de les condicions de vida del poble per la llibertat i la democràcia.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya demana a tots els militants, lligats o no a l'organització del Partit, a fer tots els esforços necessaris en la defensa dels interessos de la classe obrera, dels treballadors i de tot el poble. Els demana de desenrotllar les màximes iniciatives en la preparació d'una gran jornada nacional contra el franquisme.

Poble de Catalunya: Apleguem-nos! Commemorem units el Primer de Maig!

EL COMITE EXECUTIU
DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Primer de Maig del 1957.